

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

11. ročník

9 /2018, 3. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Drazí farníci,

Tak jsme se znovu vrhli do toho našeho kolotoče práce, studia, povinností a plánů – doufám, že jste odpočatí po dovolené a prázdninách – s cílem něco zlepšit a zkvalitnit...

Jak víte, naše farnost teď funguje v nouzovém režimu, kdy jsou mše sv. slouženy v Kunovicích. Víím, že pro některé z Vás to není příjemné, ale věřte, že je to tak nutné a potřebné. Moc děkuji za skrytou práci technickému administrátorovi P. Kundrátovi, který vyřizuje veškeré žádosti a papírovou dokumentaci. Děkuji Vám za zpětnou vazbu ohledně toho, co by se mělo a jak by se mělo udělat a pokračovat. Práce se pozastavily z důvodu čekání na vyjádření památkářů a jiných úřadů (někteří z Vás jste chtěli pokračovat v pracích bez ohledu na tyto úřady), ale aby bylo jasno: budeme pokračovat **s ohledem** na tyto příslušné úřady a budeme je respektovat i za cenu prodloužení čekání. Kdybychom na ně nemuseli čekat, možná už bychom měli mše v našem farním kostele – ale my čekat musíme. Věřte, že i pro mne je to lekce trpělivosti, tak jako i pro Vás. Při opravě omítek našeho kostela jsem jednou řekl: „Důležitější než opravený kostel jsou opravené vztahy.“ – a na tyto opravy vůbec nemusíme čekat.

Přeji Vám proto hodně trpělivosti, chuti a ochoty opravovat to, co opravovat jde.

otec Jan

ÚVODNÍ SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři.

Právě se do Vašich rukou dostalo podzimní vydání našeho zpravodaje. Věříme, že každý si v něm přijde na své. Ti z Vás, kteří nestihli sledovat přenos mše svaté z letošní velehradské pouti, vkládáme text homilie otce arcibiskupa, který je velmi inspirativní a aktuální. Dále jsou zde důležité informace k opravě našeho kostela. V článcích se ohlédneme za uplynulými událostmi. Můžete si také přečíst rozhovor s panem Luděkem Housírkem, který letos oslavil významné kulatiny. Na závěr nechybí pozvánky na nadcházející akce. Příjemné čtení přeje

Redakce Zpravodaje Oveček Dobrého Pastýře.

OPRAVA KOSTELA

Vážení a milí farníci,

jak jistě víte, v našem kostele došlo k masivnímu napadení lavic dřevomorkou. Náprava celé situace, která zahrnuje nejen výrobu lavic nových, ale také zásadní stavební zásahy do podlahy a zajištění odvětrání kostela, bude značně finančně náročná. Předběžný rozpočet kompletních oprav kostela a zakoupení nových lavic činí cca 1 000 000,- Kč.

Tak významným obnosem samozřejmě naše farnost nedisponuje.

Podnikli jsme a ještě podnikneme maximum pro získání uvedené částky:

1. Uskutečnění sbírek
2. Shánění dárců a sponzorů
3. Žádost o dotace z Ministerstva kultury ČR

Bez uvedených finančních zdrojů bohužel není možné v započatých opravách kostela pokračovat.

Přesto, že s dočasným nuceným nepoužíváním kostela v Loučce je spojena řada nepříjemností také pro Vás farníky a přesto, že bohužel musíte dojíždět na mši svatou do Kunovic, věříme, že nastalou situaci jistě chápete a podpoříte nás v jejím řešení, ať už finančně, vlastní prací nebo modlitbou.

O výsledcích dotačního řízení na MKČR Vás budeme informovat neprodleně po vyhlášení rozhodnutí hodnotící komise.

Předem Vám velmi děkujeme za pochopení, finanční dary i jinou pomoc.

farní rada

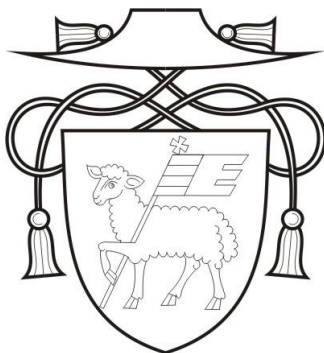
ZNAK FARNOSTI

Ti z Vás, kteří byli přítomni na letošním farním dnu, vědí, že v naší farní stodole visí znak naší farnosti. Jsme jedna farnost z mála, která znak má.

Znak už bude součástí našeho zpravodaje, oficiálních dopisů, pozvánek atd. Proto Vás jej s ním také zde seznamujeme. Následuje text pana Pavlů, heraldika, který znak vypracoval.

Znak Farního úřadu v Loučce

(blason a symbolika).

Blason.

V červeno-zeleně polceném štítě stříbrný beránek Boží, nesoucí korouhev na zlaté žerdi vrcholící křížem. Korouhev polcená, vpravo třikrát stříbrno-modře dělená, vpravo červená.

Symbolika.

Figura beránka Božího symbolizuje patrocinium kostela zasvěceného Spasiteli - Dobrému pastýři. Dnešní podobu získal kostel v r.1778 za vlády

Leopolda hr.z Lamberka (Loučku vlastnil v letech 1769-1803).

Korouhev nese erbovní znamení Lamberků, barvy červená a zelená byly převzaty ze současného znaku obce Loučky.

Miroslav Jan Václav P a v l ů

heraldik

HOMILIE PŘI NÁRODNÍ CYRILOMETODĚJSKÉ POUTI

Drazí bratři a sestry,
tuto cyrilometodějskou pouť slavíme uprostřed roku plného kulatých výročí. Slavíme sté výročí Československa, které se zrodilo z nesmírných porodních bolestí velké světové války, a bylo spojováno s velkým očekáváním a nadějemi. Už po dvaceti letech však byla země ohrožena a vyhlásila mobilizaci, která byla předzvěstí světové války. Po krátkém svobodném nadechnutí nastoupila na čtyřicet let komunistická diktatura, v jejíž polovině lidé zvedli hlavu, ale jejich naděje zmrazily sovětské tanky. Před pětadvaceti lety se svobodné Československo rozdělilo a vznikla Česká republika. Tehdy jsme tady na Velehradě děkovali Bohu za nový stát, vyprošovali mu požehnání a svěřovali celý národ Bohu rukama Panny Marie.

Dnes se díváme zpět a s radostí vzdáváme Bohu díky za nespočetné milosti, mnohé úspěchy a časté důvody k radosti a spokojenosti, na něž jsme si už zvykli a dokonce je považujeme za samozřejmé a dostatečně si jich nevážíme. Zároveň se díváme na mladé dějiny kriticky a čestně přiznáváme, že mnohé příležitosti jsme dobře nevyužili, ba neseme zodpovědnost za skutečnosti, které nahánějí strach nejen tím, že roste politický vliv potomků komunistických diktátorů. To je jen jeden z důsledků naší slepoty a neschopnosti vidět v souvislostech, ptát se po příčinách a důsledcích či ukazovat ochotu vzdát se některých příjemností a dívat se dál než na přítomnost a na své vlastní já. Proto neumíme odhalit novou tvář marxistické ideologie, když ji šíří i jiní než komunisté. I když předsedlala z oblasti ekonomiky do oblasti kultury, stále bere svobodu, rozvrací řád a budí nenávist. Tentokrát nestaví na dělnictvu a chudině, protože jeho představitelé zbohatli, ale na menšinách, které prý většina utlačuje. Zpochybňuje všechno přirozené, jako je právo na život od početí až do přirozené smrti, rozdílnost muže a ženy či právo dětí na bezpečí domova postaveného na věrné lásce otce a matky, kteří své rozhodnutí zpečetili uzavřením nerozlučitelného manželství. Naše krátkozrakost nám brání uznat oteplování a dělat kroky zodpovědnosti vůči přírodě. Dokud nám teče z kohoutků voda, sucho nás nezajímá. Ještě dlouho bychom mohli vyjmenovávat oblasti, v nichž se odehrává boj o budoucnost člověka

i národa. To ta významná výročí nás vedou k vážnému zamýšlení nad podstatnými otázkami. Nestačí hltat informace, které nabízejí falešný pocit, že víme všechno. Je třeba hledat skutečnou moudrost.

Svatí Cyril a Metoděj položili u nás základy křesťanské kultury i státnosti. Jsem rád, že tuto kontinuitu nám dnes připomíná přítomnost lebký svatě kněžny Ludmily, která přijala křest od svatého Metoděje. Pohled do dějin nám ukazuje, že nejlepší plody našeho národa vyrostly z evangelia, které bylo přijato do života, které bylo přeloženo do řeči skutků. Ani dnes nemůžeme udělat pro náš národ nic lepšího, než se nechat vést Boží moudrostí. Falešné ideologie, nepoctiví populisté mezi politiky ani „šmejdi“ mezi obchodníky nás nemohou zmást, když budeme moudře stavět na Božím slově. Jen život z evangelia vytváří křesťanskou kulturu. Kdo žije za každých okolností z evangelia, které nám přinesli svatí Cyril a Metoděj, dělá to nejdůležitější pro šťastnou budoucnost našich rodin, našeho státu i Evropy.

V prvním čtení jsme slyšeli o velkém rozhodnutí izraelského národa po návratu z vyhnanství do vlasti. Znovu si zvolili Boha, který jim v dějinách prokázal tolik dobra. Protože zakusili jeho otcovskou péči a moc, svěřili mu svou budoucnost, ale také se zavázali poslušností, bez níž se nemůže ukázat Boží ochrana a pomoc. I my jsme si před pětadvaceti lety, v prvním roce České republiky, u tohoto mozaikového obrazu zhotoveného k té mimořádné příležitosti, znovu zvolili Boha a Pannu Marii jsme pozvali za svědka. Protože známe svou vrtkavost, prosili jsme ji, aby ona sama naše rozhodnutí odevzdala Kristu a svou přímluvou chránila naši věrnost. Zasvětit se znamená svěřit, odevzdat, dát se nejen do ochrany, ale i plně k dispozici. Zasvětit se Panně Marii znamená rozhodnout se patřit jí, být jako ona, nechat ji působit ve svém životě. Zasvětit se společně znamená dát se jí k dispozici nejen jako jedinec, ale i jako společenství.

V čem je Maria tak veliká? Přijala Boží vyvolení a řekla Bohu „Ano“. Bůh skrze ni novým způsobem vstoupil do dějin, když se v ní Slovo stalo tělem, když se z ní narodil Ježíš, Boží Syn, Spasitel světa. Dát se k dispozici Panně Marii znamená říkat jako ona Bohu „Ano“. Přijímat Boží slovo tak, aby se v nás stalo skutkem, aby se vtělovalo do našich skutků a postojů. Boží slovo není jen moudrá, zbožná řeč. V Božím slově je přítomen sám Bůh. Když žijeme Boží slovo, vstupuje do nás, do našeho života, sám Bůh.

Máme někdy pocit, že je Bůh daleko? Že nás opustil, že neslyší? Stačí jednat podle jeho slova a zakusíme jeho přítomnost. Stačí udělat skutek nezištné lásky a zakusíme, že on jedná v nás, protože je Láska, a bez lásky nelze milovat. Boží slovo proměňuje a uzdravuje srdce. Když učedníci na cestě do Emauz naslouchali Ježíši, který jim vysvětloval Boží slovo, přestali myslet na své zklamání – uzdravili se ze smutku, všimli si potřeby poutníka a nabídli mu domov. Když se jim dal poznat, vrátili se k apoštolům, aby jim sdělili svou zkušenost s Ježíšem. Když byli ve společenství, zjevil se jim znovu. Žité Boží slovo buduje církev. Duchovní zkušenost, která se sděluje, buduje živé společenství, které nabízí novou zkušenost církve. Společenství, v němž jsou lidé ne kvůli sobě, ale pro Ježíše, který je uprostřed nich, je viditelným znamením Boží přítomnosti pro svět. Když církev dobře plní toto své poslání, svět už není bez Boha. V uplynulém roce jsme dělali řadu různých zasvěcení. Zasvětit se společně znamená společně slíbit: Nechceme žít jen pro sebe, ale chceme společně žít pro Ježíše uprostřed nás a společně vydávat světu svědectví o něm. Jako společenství chceme být Marií, která dává světu Spasitele Ježíše. To může být nejcennějším darem pro naši společnost, která pak už nebude bez Boha, ale dostane příležitost objevit Boží moudrost, krásu křesťanské kultury a mír plný naděje.

+ Jan Graubner
(převzato z internetových stránek www.ado.cz)

KURZ PRO LEKTORY

V sobotu 15. září se v Kelči na Befarku uskutečnil první ze čtyř kurzů lektorského čtení. Nesl název „Kultura řeči“ a její přednášející byla MgA. Martina Pavlíková, která nyní působí na pastoračním úseku Arcibiskupství olomouckého. Celý život se zabývá kulturou mluveného slova a uměleckým přednesem, a i díky vystudování herectví na JAMU je výbornou učitelkou, jak zvládnout tuto nelehkou disciplínu, a to jak na veřejnosti číst Boží slovo.

Předala nám zkušenosti jak správně číst, abychom co nejlépe posluchačům sdělili význam čteného slova. Abychom četli po významu, co nám Písmo svaté chce říct a ne jen bezmyšlenkovitě přečíst danou pasáž a nestarat se o to, o čem jsme to vlastně ostatním četli. Oprášila nám pravidla českého jazyka, které jsme se všichni učili již na základní škole, ale kde ty časy jsou :) a je dobré si občas náš rodný jazyk oprášit po té „odborné“ stránce a připomenout si, na čem vlastně čeština jako taková stojí (samohlásky, souhlásky, přízvuk, aj.).

Kdo totiž čte v kostele, má nelehký úkol, jít před druhé lidi, kteří na něj upírají své pohledy s očekáváním srozumitelně a nahlas přečteného čtení. Lektor Božího slova se vnitřně pere s nervozitou, zažívá ve větší či menší míře stres či trému, není totiž profesionál, ale lajk, který se dal na službu druhým. Je pouze prostředníkem, není tedy sám za sebe, ale je „ústý“, které vede Pán. Tohle je potřeba, aby si uvědomili jak samotní lektoři, tak i ostatní, kteří sedí v lavicích a poslouchají.

Naučili jsme se, jak používat svůj vlastní dech, jak je dýchání důležité. Správně se nadechnout a vydechnout. Zkusili jsme si různá dechová cvičení, která si můžete doma vyzkoušet i vy, kteří lektoři nejste. Je to celkem úsměvné...

*Jak se sfoukává svíčka

*Dýchat do peříčka, které chceme poslat po prostoru

*Jak se nafukuje balónek

Člověk se něco nového naučil, zopakoval si mnohé, co sice věděl, ale zapomněl, zasmál se a v neposlední řadě strávil příjemné dopoledne se svými „lektorskými kolegy“. Již nyní se těším na další setkání, které bude mít ve své režii Doc. P. Petr Chalupa, a které se bude zabývat pohledem na Bibli jako na celek. Měli bychom se pak lépe orientovat v textu, dozvědět

se více o biblických překladech a rozdělení jednotlivých knih v Bibli. Držte nám vy ostatní palce, ať celý tento kurz zvládneme na jedničku, a ať vám pak můžeme číst jednotlivá čtení opravdu tak, jak se správně má, abyste opravdu slyšeli Boží slovo a odnesli si z něj do svých životů co nejvíce.

Veronika Stodůlková

MŠE SVATÁ U KAPLIČKY SV. ANNY

Uplynul rok a 28. července 2018 se u kapličky svaté Anny v Kunovicích sešli při mši svaté občané Kunovic a farníci farnosti Loučka ke slavení svátku svaté Anny. Hlavním celebrantem byl novokněz P. Mgr. Jiří Šustek z Rajnochovic, spolu s ním přísluhoval P. Jan Rimbala. Mši svatou doprovázela dechová hudba z Kelče a Sbor svatého Huberta. Atmosféra byla slavnostní, pouťová. Svědčila o tom i účast našich občanů. Po mši svaté jsme se přesunuli na sokolské hřiště, kde jsme měli připravené pohoštění. Nechyběl zvěřinový guláš od našich myslivců, k tomu pivní mok, který darovali hasiči a sladkosti našich hospodyněk. S úsměvem nás obsluhovali naši sportovci, kteří rovněž připravili prostor k posezení.

Touto cestou chci poděkovat členům TJ Sokol, SDH Kunovice a MS Kunovice, za krásný červencový podvečer, který pro nás připravili. Všem přítomným, že přišli podpořit dobrou akci v naší obci a děkuji srdečně těm, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojili do příprav i průběhu celé slavnosti – malé pouti.

Můžeme být vděční, že nám obec zdobí tak pěkná, malá kaplička, která každého vítá při příjezdu či vstupu do naší obce. Každého může oslovit jinak, ale je to krásná památka našich předků, kteří jistě měli tu správnou i chytrou myšlenku, proč kapličku zasvěcenou svaté Anně postavili. Určitě mysleli na rodiny, které v obci byly, jsou, budou a přímluvou i požehnáním svaté Anny nepohrdnou.

I. Skýpalová

OSOBNOSTI NAŠÍ FARNOSTI

Luděk Housírek

Pan Luděk, jak jej všichni známe a většinou oslovujeme, je nedílnou součástí naší farnosti. Funguje jako kostelník a obyvatel naší fary již 28 let. Jelikož letos oslavil významné životní jubileum, rozhodla jsem se, že jej požádám o poskytnutí rozhovoru do Oveček. Souhlasil a zde je výsledek.

Pane Luděku, zná Vás spousta farníků, ale často nevědí, jak jste se dostal do Loučky, kde jsou Vaše kořeny. Mohl byste něco říci o vašem dětství, mládí, rodině?

Celé naše pokolení pochází z Polanky nad Odrou, já jsem už pátá generace. Moji rodiče odtamtud pochází, já jsem tam vyrostl, tam jsem chodil do školy a potom jsem se šel učit kuchařem do Vítkovic. Mám bratra, o pět let mladšího a sestru o třináct let mladší. Já jsem nejstarší, ale jsem vlastně druhorozený, protože první umřel ve třech měsících. Narodil se totiž v roce 1945 po válce, mamka říkala, že dostal zápal plic, a protože nebyly léky ani penicilin, tak umřel. Mě rodiče měli pak za 3 roky, také jsem dostal zápal plic, ale už byly léky, tak jsem to přežil. To bylo také díky moji babičce, ta mě vzala z nemocnice z Vítkovic domů, říkala, že tam bych umřel, že se o mě postará sama. To ona mě z té nemoci vypiplala. Já jsem ji za to byl zavázaný, pak jsem jí dosloužil až do smrti, byl jsem potom pořád s ní.

Jaký byl u vás v rodině vztah k víře?

Rodiče chodili do kostela. Ale víc na to byla babička. Mamka vždycky říkala, že tu víru mi více předala babička. Sourozenci už do kostela vůbec nejdou.

Jak jste se dostal sem do Loučky?

Sem do Loučky šel p. Uher, on mě znal už od mládí, byl to rodinný přítel, on byl katecheta. V 50. letech byl ve vězení 5 let. Jeho rodiče vlastnili usedlost, ovšem tu jim vzali komunisti. Jako mladý pracoval v Zábřehu v nemocnici na ústředně, tam se poznal s řádovými sestrami, znal jich hodně. Potom učil jako katecheta a pak jej zavřeli a všechno zabavili, majetek, vybavení i ten dům rodičů. Když byl propuštěný, měl studovat

tajně, ale mělo dojít k prozrazení. Byl do toho zasvěcený jakýsi starý devadesátiletý kněz a ten to někde asi vyzradil nebo na něj přitlačili, aby to vyzradil, tak bylo zle. Tak tehdy kardinál Tomášek, on byl vedoucím katechetů, ten o. Uherovi poradil, ať to už vzdá a není knězem, ať nepromarní život a ožení se, tak se oženil. Měl manželku, která byla katechetka, a spolu jednoho syna. Ale o. Uher nebyl rodinný typ, oni spolu žili spíše jako bratr a sestra. Papež Jan Pavel II. pak zavedl tzv. „podzemní církev“, protože bylo málo kněží, tak tehdy mohl o. Uher dostudovat, jeho manželka se pak vzdala manželského života a rodiny a o. Uher mohl být tajně vysvěcen knězem. V roce 1989 se dostal jako kaplan do Valašského Meziříčí. A v roce 1990 dostal na starost farnost Loučka. A tehdy mi řekl, jestli bych tady s ním nešel. Když jsem tady přišel, tak ta fara byla v dezolátním stavu, na podlaze rostla tráva. O. Uher však řekl, že pan Bůh chce, aby nesl i tuto oběť, takže to tady opravil a od té doby už nikdo. O. Uher byl pak v důchodě a nechtěl pobírat plat, ale arcibiskup řekl, že na něj má nárok, takže jej dostávat bude. O. Uher za tyto peníze faru opravil, nakoupil nábytek a nechal vymalovat kostel. O. Uher přestal sloužit v roce 1998, měl zdravotní problémy. Odešel do Mariánských Hor a jeho manželka se o něj starala až do smrti. No a já jsem zde přišel ve 42 letech, jsem zde 28 let.

A jste více Loučák nebo Polančák?

Abych řekl pravdu, tak už to víc znám tady. V Polance už nejsem tolik let, tak už tady to mám jako doma. Snad tady dožiju.

Jak jsou vaše koníčky?

Co mě vždycky bavilo je zdobit květinami v kostele, květiny sadit, práce na zahradě. Taky si rád něco pěkného přečtu.

Kdo je váš oblíbený světec a proč?

Já mám rád svatého Antonína, on mi vždycky pomůže, když něco chci, když něco hledám. A Pannu Marii. My jsme doma měli oltářík, tam jsme měli sochy Panny Marie a dalších, tak já od dětství jsem tam dával květiny, na poutě jsem rád chodil.

Vaše oblíbení poutní místo?

My jsme nejvíc chodili do Frýdku a na Svatý Kopeček u Olomouce. Protože ze Svinova jezdil vlak až do Olomouce, na Hostýn byla cesta složitá. Na Svatý Kopeček jedu každý rok. Do toho Frýdku už se tak nedostanu. Ale jak se z Loučky chodí do Štípy, tak se z naší vesnice chodilo do Frýdku, ti moji předkové tam chodili pěšky.

Poslední otázka: Máte ještě nějaké přání nebo sen, co byste chtěl uskutečnit, zažít?

To už se mi neuskuteční, ale já jsem vždycky chtěl vidět Řím a dostat se ještě do Fatimy. Moje přání vždycky byly Lurdy a moje babička mi říkala, že se toho ještě dožiju, že komunisti nebudou pořád vládnout, to se mi splnilo s o. Mariánem. Dále bych si přál, aby dopadla dobře oprava loučského kostela, aby to byl důstojný stánek Pána Boha. A také si přeju, abych jednou odešel na věčnost smířený s Pánem Bohem.

Děkuji za rozhovor.

Připravila Vladimíra Kozáková

DĚTSKÁ SKUPINA „RYBIČKY“

Ve Valašském Meziříčí se od letošního září otevřela Dětská skupina s názvem „Rybičky“, kam docházejí děti od 3 do 6 let. Slavnostní zahájení proběhlo 3. září po mši svaté, která byla společně se ZŠ Salvátorem, a to za přítomnosti arcibiskupa Jana Graubnera, který prostory Dětské skupiny po krátké promluvě také posvětil.

Myšlenka zřídit takovéto zařízení vznikla již několik let nazpátek, nicméně kvůli hledání vhodných prostor se zrealizovala až nyní. Dětská skupina, které nikdo neřekne jinak než farní školka, sídlí ve Střední průmyslové škole, hned naproti ZUŠ Alfréda Radoka.

Je zde zbudována jedna třída, kde je prozatím přihlášeno 18 dětí, nad kterými mají dohled dvě kvalifikované paní učitelky a jedna chůva. Vše je pod záštitou paní Ing. Elišky Štefkové, která má na starosti chod celé školky, její administrativu a také zajišťuje stravování.

Vládne tady pohodová, rodinná atmosféra, jež se nese v duchu křesťanských hodnot a desatera. Je zde brán zřetel na individuální přístup a zvláštnosti každého dítěte, na jeho potřeby a zájmy. Vše je nově vybudováno, celý objekt školky splňuje přísné hygienické a ergonomické normy. Výchova a vzdělávání neprobíhá nahodile, ale v tematických blocích. Nyní se kupříkladu děti učí o podzimu. O krásách barevnosti stromů, proměnách přírody, sbírají se na vycházkách kaštiny a různorodě zbarvené listí, malují se ježci, apod.

Ráno se děti scházejí od 6:30 do 9:00 hodin. Mají tedy dostatečný čas na volnou hru, jak samostatně, tak s kamarády, kdo chce, může si něco vytvořit či namalovat. Poté probíhá řízená činnost, kde se děti něčemu novému učí, poznávají svět kolem sebe, zpívají u klavíru či přednášejí krátké básničky nebo v neposlední řadě hrají pohybové hry.

Jelikož není k dispozici školní zahrada, chodí se s dětmi na vycházky do blízkého okolí, na hřiště a pískoviště a při nepřízni počasí je ke hrám a pohybu volná tělocvična přímo v budově Střední průmyslové školy. Poté následuje oběd, který zajišťuje jídelna ZŠ Vyhlička. Klidový režim na lehátkách zpříjemňuje relaxační hudba či četba krátké pohádky, kdo neusne, může si libovolně hrát ve vedlejší místnosti, aby se nerušili spící kamarádi. Po svačince jsou na pořadu dne opět hry a volná zábava, a to buď pod vedení učitelky nebo s ostatními dětmi. Provoz je prodloužen oproti běžné mateřské škole až do páté hodiny.

Kdo by měl doma malou ratolest právě „školkového“ věku a neměl pro ni vyžití, může ji do školky ještě přihlásit (pár míst je ještě k dispozici), či jen tak se nezávazně do „Rybiček“ přijít podívat.

Prosím ty, jež by doma měli zachovalé hračky, pro které již není využití či nepotřebné výtvarné potřeby (papíry, pastelky, fixy, aj.), nemusí se stydět a mohou je dát dětem do „Rybiček“.

Jsem velice ráda, že takovéto zařízení v našem městě vzniklo, neboť farní školka zde opravdu chyběla. Děti po jejím absolvování mohou nastoupit na ZŠ Salvátor, kde výuka v křesťanském duchu nadále pokračuje, a tak plynule navázat na výuku ve věku předškolním.

Více informací najdete na webu: farnost-valmez.cz/rybick

e-mail: ds.rybicky@seznam.cz, tel.: 720 161 933

Veronika Stodůlková

NA SVATÝ HOSTÝN JIŽ PO ŠESTÉ

Pěší pouť na Svatý Hostýn z obce Podhradní Lhota u Rajnochovic v okrese Kroměříž se letos uskutečnila již po šesté. Netradiční putování lesáků, myslivců a přátel přírody všech generací krajinou Hostýnských vrchů je zvládnutelná i pro fyzicky méně zdatné poutníky. Délka poutní trasy z Podhradní Lhoty na Svatý Hostýn je přibližně 16 km.

4. srpna 2018 se vycházelo v 6:30 z Podhradní Lhoty od kapličky, kde se sešli pěší poutníci. Byli z řad lesáků, myslivců, kněží a přátelé lesa. Celou cestu poutníky doprovázel P. Vratislav Kozub ze Všechnovic a P. Libor Churý z Olomouce.

První zastavení bylo po několika kilometrech na hranici lesů arcibiskupských a obce Podhradní Lhota. Na tomto místě je umístěný obrázek P. Marie Svato- hostýnské, kříž a lavičky k odpočinku. Turista nebo poutník se zde může zastavit, rozjímat v klidu s poslechem šumění lesa, zpěvu ptáčků a sledování krásné přírody hostýnských vršků. Dále pak pokračovali poutníci směrem k Loukovu. Po krátké svačince u hájenky v Loukově procesí šlapalo kopcem na Sv. Hostýn.

U vodní kaple se malinko všichni občerstvili a osvěžili vodou a už začala slavnostní mše svatá v bazilice. Zde P. Vratislav Kozub sloužil mši svatou za všechny putující, lesníky, myslivce, nemocné. Při mši sv. v bazilice P. Marie zazpíval i Sbor sv. Huberta. Skladby z Hubertské mše B – dur. Byla to čest a radost zpívat na tak významném poutním místě. Možná si to mnozí z nás ani neuvědomují, jak je toto poutní místo vyhledávané nejen věřícími, ale všeobecně všemi lidmi. Je jedno z nejnavštěvovanějších míst v naší republice. Jsem přesvědčena, že všichni si odnášeli z této pouti zážitky a to nejen duchovní, ale i kulturní a sportovní. Škoda, že z blízkého okolí bylo tak málo myslivců a lesáků, jako bychom je tady ani neměli. Kdo by chtěl putovat s myslivci příští rok, už dnes si může zapsat do diáře první sobotu v srpnu 2019 „Zelenou stopou na Svatý Hostýn“.

I. Skýpalová

POUŤ DO ŠTÍPY V ROCE 2018

Opět po roce se nám přiblížilo datum 8. září – svátek narození Panny Marie. A všichni znali starého slibu, který dali naši předkové Panně Marii Štípenské, se připravovali na každoroční putování k ní.

Zdatní a odvážní se rozhodli jít tradičně pěšky, starší a ti, co už cestu dlouhou skoro 30 km pěšky nezládnou, si objednali autobus.

V letošním roce nám počasí nadmíru přálo. Zprvu bylo pod mrakem, ale nepršelo. Později už nás sluníčko místy i dost hřálo.

S požehnáním od otce Janka se pěší poutníci vydali po osmé hodině ranní v počtu cca 15 lidí od kostela směrem ke hřbitovu v Loučce a dále přes kopec do Rajnochovic. Tam jsme se u kulturního domu setkali s dalšími poutníky z Podolí i Kelče a pokračovali směrem na Troják. Tam při první tradiční delší zastávce se připojili další poutníci. Do kroniky se zapsal počet vycházejících s různých směrů, nejstarší poutník a vše co je zajímavé zaznamenat pro další roky.

Další cesta vedla už dolů směrem na Držkovou a Kašavu, kde jsme došli zkratkou přes les.

Zastavili jsme se na krásném místě uprostřed stromů, kde byl v roce 2000 umístěn obrázek Panny Marie a my se vždy pomodlíme za poutníky, kteří nemůžou jít s námi a kteří tudy chodili, ale už si je náš Pán povolal k sobě. Letos jsme přidali i Anděl Páně, protože bylo právě poledne.

Cesta nám hezky utíkala při zpěvu tradičních písní, které už zpívali Panně Marii Štípenské naši předkové. Po cestě se přidala ještě rodina naše vedoucího pana Josefa Kundráta st. z Loučky s dětmi a už jsme v počtu 33 kráčeli k další zastávce v Kašavě.

Kopec přes Velíkovou dává zabrat zvláště starším poutníkům, a tak ti si po odpočinku v Kašavě vyjdou o chvíli dříve, aby pak mladé nezdržovali. Poslední úsek do Štípy však už jdeme všichni spořádaně a konečně i s provizorně vyrobených křížem, kráčíme ke věžím kostele, která vidíme už zdáli. V hlavě formulujeme vše, co budeme předkládat – slova díky za život, poděkování za zdraví

a ochranu, prosby za naše drahé a vyřešení toho, co nás tíží. Při slovech písně - Matičko přišli jsme k tobě - však máme mnozí hrdlo stažené a z pocitu zvláštní radosti a míru ukápne často i slzička.

Únavou se třesou kolena, ale jsme tam a růženec, zpověď a mše svatá dovrší naše děkování.

Domu jsme se vrátili autobusem s ostatními poutníky nebo svou rodinou. Dřív, když nebyly vymoženosti dopravní techniky, se ve Štípe přespávalo a ráno po mši se putovalo zpět. V současnosti se vedoucí poutě ráno vrátí a putuje zpět pěšky už jen s malým počtem poutníků.

Já sama cestu zpátky ještě nezvládla a tak o ní napíšu snad jiní.

Na závěr mi dovolte jen malé zamyšlení. Je to pro nás pouť nebo dodržování tradice? Jak se vidíme my sami? Jaké vydáváme svědectví těm, kteří nás potkávají? I když putujeme trochu jinak než předkové – bez muzikantů, ministrantů nesoucí kříž už od kostela, zapějeme při příchodu do Štípy místo mariánské písně Okolo Hradce a někdo nás možná i vidí, jako slávy chtivé, přece jen Pán vidí do našich srdcí a ví. Ví, že putujeme za Marií. A ona, tak jak uzdravila a ochránila naše předky, nás neopustí.

Přeji všem, až se přiblíží další 8. září, aby našli odvahu jednou opustit pohodlí domova a putovat krásnou valašskou přírodou k té, která léčí, utěšuje, pomáhá, uzdravuje a naplňuje láskou.

Růženka Ševelová

PODĚKOVÁNÍ

Za příspěvky do pokladničky pro rádio Proglas. V měsíci červnu bylo v pokladničce 590Kč a začátkem měsíce září, bylo v pokladničce 780Kč. Pracovníci radia dobrovolným dárcům srdečně děkují a vděčí Vám posluchačům za Vaši přízeň. Vždyť vysílá z příspěvků nás posluchačů a nevysílá reklamy. Velkým přínosem pro nemocné i starší posluchače jsou duchovní pořady, modlitby, mše svaté i čtení na pokračování. Kdo měl štěstí a poslouchal četbu na pokračování o prázdninách, vysílalo se překrásné čtení z knihy „Vychoval mě gangster.“

V Proglasu však vyslechnete i různé tipy na výlety, poutě a návštěvy muzeí a tipy na slavnostní mše svaté. I mne se tato příležitost podařila vyslechnout a slyšela jsem v rádiu Proglas nabídku a tip zúčastnit se 70. výročí objevení a založení oční studánky pod horou Svinec u Nového Jičína.

Mše svatá byla sloužena v odpoledních hodinách v neděli 12. srpna 2018 před svátkem Nanebevzetí Panny Marie ve 14:30hodin. Mši svatou sloužil P. Pavel Dokládál a kazatelem se stal P. František Král. Zrovna v tuto neděli se strhla bouře s kroupami. Naštěstí netrvala dlouho a do začátku mše svaté se stačilo ještě krásně vyjasnit a začalo svítit i sluníčko. Prostředí u studánky je v lesním porostu se dvěma kapličkami. Jedna je zasvěcena Panně Marii Hostýnské a druhá asi 100m opodál je zasvěcena Panně Marii Lurdské. Při mši svaté hrála dechová hudba ze Starého Jičina a součástí programu byla i výstava fotografií o budování tohoto malého poutního místa. K oční studánce se dostanete z vesničky Jičina, cestou na odbočku směrem Kojetín a na konci vesničky v Jičině zabočíte na polní cestičku, která Vás asi po1km zavede k poutnímu místu. Dostanete se tam i autem. Pokud budete mít cestičku kolem nebo v blízkosti Starého Jičina, doporučuji Vám zde malou zastávku. Ve studánce teče výborná voda, kterou si můžete na cestu domů přibrat na pití. Přejí Vám zde prožít krásný duchovní zážitek. Já jsem se vracela domů spokojená a šťastná a děkovala Bohu a radiu Proglas, že mi ukázal nové poutní místo, které jsem neznala, které není od nás daleko a je opravdu moc pěkné na krátký duchovní i turistický výlet.

A druhým tipem navštívit poutní místo je opět v blízkosti Nového Jičina. Jsou to Petřkovické Lurdy nad vesnicí Petřkovice. Zbudoval ho poutník z Petřkovic, který navštívil Lurdy a po návratu domů, měl velký sen, tuto lurdskou svatyni vystavit. Dílo se podařilo a stojí již 120let. Kaplička se sochou Panny Marie Lurdské ve skutečné velikosti je umístěna ve skále v bývalém zaniklém kamenolomu. Je zde krásný výhled na okolní přírodu. Rovněž se zde dostanete i do velké blízkosti autem. Od letošního roku má být toto místo znázorněno i na turistických mapách. Poutní mše svatá zde bývá slavnostní v neděli po svátku 15. srpna Nanebevzetí Panny Marie. I zde se mi podařilo se mše svaté zúčastnit.

Sešla se zde spousta poutníků s živou hudbou i malým občerstvením i možností zakoupit si pamětní dárky. Srdečně Vám návštěvu u Panny Marie Lurdské doporučuji i kdykoliv během roku.

Zdenka Černochová st.

LÉTO S CZECH ENSEMBLE BAROQUE

V letošním roce jsme měli možnost zpestřit si horké léto barokními koncerty s Czech Ensemble Baroque pod vedením dirigenta pana Romana Válka a sbormistryní Terezou Válkovou. Z cyklu Bacha na Mozarta! Je to první a jediný abonentní cyklus staré hudby na Moravě, který ve své dramaturgii přináší velké kantátové, oratorní, operní i symfonické tituly z období renesance, baroka a klasicismu ve stylové interpretaci a na dobové nástroje. Cílem projektu je přiblížit publiku vedle velkých světových děl také objevené dramaturgické tituly v četně mnoha Českých premiér (C. P. E. Bach – Die Auferstehung, J. Ch., J. Mysliveček – Montezuma, F. X. Richter – Requiem, Deposizione dalla Croce, G. P. Telemann – Daniel v jámě lvové aj.)

Od roku 2018 je cyklus významně rozšířen z Brna i do měst Zlínského kraje: Zlín, Kroměříž, Holešov, Valašské Meziříčí, Napajedla, Sv. Hostýn, Uherské Hradiště a další.

21. července jsme si vyslechli **Barokní operu - Svár duše a těla**. Operu jsme zhlédli pod širým nebem na nádvoří Holešovského zámku za krásného letního počasí. Na toto představení byl zdarma vypravený autobus z Val. Meziříčí do Holešova a zpět. Bylo obdivuhodné, že se přihlásilo 45 lidí. Letní atmosféra holešovského zámku, krásné osvětlení, kostýmy, děj a v neposlední řadě zpěv v nás nechal krásné kulturní i duchovní zážitky. Barokní operu ocenili návštěvníci holešovského zámku mohutným aplausem.

V době mezi 17. – 19. srpnem proběhly koncerty Letní školy barokní. První z trojice závěrečných koncertů letošní Letní školy barokní hudby přilákal do holešovského zámku stovky lidí. Jejich nekončící potlesk vestoje a volání "Bravo!" bylo více než výmluvné. Po té následoval koncert na Sv. Hostýně a v Kelči. Letní škola se těší zájmu odborné i laické veřejnosti. Byl to již 16. ročník.

Händelovo Oratorium Alexandrova slavnost aneb Síla hudby patřilo určitě k tomu nejlepšímu, co tento rok milovníci staré hudby na Zlínsku slyšeli. Konkurovat mohly snad jen Bachovy Janovy pašije, které měli možnost lidé zažít letos v březnu ve zlínském evangelickém kostele. V rámci festivalu Bacha na Mozarta, tedy pod taktovkou (dirigentskou a sbormistrovskou) té samé tvůrčí dvojice, manželů Terezy a Romana

Válkových, neúnavných popularizátorů a dobově poučených interpretů takzvané staré muziky.

Děj mohli posluchači sledovat podle libreta, které bylo přeložené do češtiny součástí programu. Že se koncerty s desítkami účinkujících opět povedly, dala muzikantům znát zcela zaplněná basilika na Hostýně a kostel sv. Petra a Pavla v Kelči, když několik minut ve stoje aplaudovali. Koncert v kelečském kostele byl, věnován již zemřelému panu ing. Stanislavu Pitrunovi (bývalý starosta Kelče). Zasloužil se, aby ukončení koncertů Letní školy barokní bylo právě v tomto kostele.

Pořadatelům Letní školy barokního umění se tak i navzdory nepřízní ministerstva - od něhož tentokrát nedostali dotaci v řádu stovek tisíc - podařilo náročný devítidenní hudební workshop s dvacítkou českých i zahraničních lektorů uskutečnit.

10. září 2018 v kostele v Brankách jsme se mohli zaposlouchat do **hudby za doby Rudolfa II.** Opět z cyklu Bacha na Mozarta. Tyto dvě postavy ztvárnili Pavel Vacek (Bach) a Roman Král (Mozart). Vyslechnout si tony dobových nástrojů bylo velmi zajímavé – flétny, kornamusy, vzdušnicové šalmaje, zvířecí rohy, renesanční loutnu, barokní kytaru, violu da gamba, varhany. Opět pod vedením manželů Válkových.

Je skvělé, že máme mezi sebou takové to úžasné lidi, kteří své hřivny, které dostali do vínku od Pana Boha, takto zúročují. Přeji celému ansámblu hodně úspěchů, vnímavých posluchačů. Elán a také zdraví, aby měli sílu nás svým uměním rozveselovat. Vždyť krása hudby povznáší naši duši.

I. Skýpalová

ZÁZRAKY Z NEBE (MIRACLES FROM HEAVEN)

Před nedávnem jsem dostala doporučení na jeden úžasný americký film s názvem „Zázraky z nebe“. Příběh je inspirován podle skutečné události, která se se přihodila rodině Beamových. Neváhala jsem a při nejbližší příležitosti jsem ho shlédla. Zaručuji, že jedno oko nezůstane suché ...

Děj se odehrává v jedné mladé křesťanské rodině čítající otce, matku a jejich tři krásné, zdravé dcery. Vše ze začátku vypadá idylicky, nicméně za chvíli se objeví zdravotní problémy u jedné z dcer. Diagnóza není příznivá, vypadá to, že malá Anna je nevyléčitelně nemocná a nezbyvá ji

moc času. Jak se s nemocí popere ona i celá její rodina? Nejvíce je stavem dítěte zasažena pochopitelně její maminka.

Jen si to představte. Máte dítě, odmalička se o něj staráte, vstáváte v noci, když pláče, s láskou mu vaříte, perete a najednou by nemělo být? Měli byste ho nechat odejít... Navždy. Stát nad jejím hrobem a už jej nikdy nespátřit, nevidět ho se smát, nikdy se s ním nepomazlit, neobejmout, neříct již nikdy „Mám tě ráda.“...

Jako maminka patnáctiměsíčního kloučka mě tento snímek nenechal chladnou. Již po půl hodině jsem ho musela vypnout a trochu se vydýchat, protože emocionálně jsem byla dosti vyčerpaná jen z myšlenky, že něco podobného by postihlo i naši rodinu. Nicméně jak již název říká, stane se zázrak. Tak jsem nešla spát, dokud jsem se nedodívala dokonce.

Jak tento dojemný příběh dopadne a co za zázrak se vlastně stane, se můžete podívat sami. A zjistit, jak v reálném světě, ve světě jednadvacátého století, má sílu modlitba. Jak je důležitá víra a skutečnost, že se ani v těch nejtěžších zkouškách, co nám život přináší, nemáme obracet k Bohu zády.

Veronika Stodůlková

OHLÉDNUTÍ ZA POUTÍ DO ŠTÍPY

Pouť do Štípy je nedílnou součástí mého života už od dětství. Každý rok jsem pravidelně putovávala s rodiči, sourozenci a dalšími poutníky. Poslední roky je tomu jinak. Vzhledem k mateřským povinnostem nemám tu možnost putovat nebo putovat celou trasu. Člověk pak pouť prožívá jinak, doma v péči o děti, babičku.... Přesto jsem měla letos možnost alespoň kousíček jít s dětma i tím malinkým, co nosím pod srdcem. Byl to krátký, ale krásný čas.... Šli jsme jen z Kašavy, takže opravdu pidipouť. O to více jsem si ji užívala, intenzivně prožívala. Uvědomila jsem si, že vlastně ani nejde o tu vzdálenost, ale vůbec o to rozhodnutí, odvahu. Přesto smekám před všemi, kteří vyšli ráno z domovů a došli až ke kostelu ve Štípě po svých. Važme si toho, že můžeme jít. Že dokážeme přemoci své pohodlí a strach z nezvládnutí trasy... Nechci, aby to vyznělo, že jsem zaujata, ale nemohu si odepřít nezmnínit zde mé rodiče. Každý rok putuji. Tatínek průvodcovství pouti do Štípy převzal před pár lety od pana

Šimčíka. Není to nic záviděníhodného. Udržovat tempo, respektovat slabší, pokud možnost přibrzdit rychlejší, mít vlastně i zodpovědnost za poutníky, vést modlitby, předzpívat....to vše musí při chůzi zvládnout, tak aby se včas do Štípy došlo...Taky by se na to mohl už klidně vykašlat a předat mladším, maminka by též mohla zůstat doma a odpočívat. Neberou to ale jako tradici, jen to, co se každým rokem opakují, nechlubí se tím. Cítím z toho vděk za život, své zdraví, rodinu... Každý máme přece za co děkovat, prosit... Nejen, že jdou rodiče do Štípy, ale další den i zpět, byl rok, kdy třeba šli i sami nebo nás šlo maximálně 5. To je jiný počet, než cestou do Štípy... Přesto i cesta zpět domů má svůj smysl a lze jej využít k podobným účelům jako pouť sobotní. Vzhledem k tomu, že jsem se si již pár pěších poutí odchodila (Španělsko, Česko) vím, jak je důležité dodržovat určitá pravidla. Dovolte mi, abych zde uvedla základní dvanáctero poutníka. Ne každý ví, jak se na pouti chovat, že to není turistický výlet, soukromá meditace v přírodě, ale že tvoříme skupinu, ve které patříme k sobě, a je třeba respektovat určité pravidla.

1. Poutník si sám stanovuje svůj úmysl pouti, za co chce pouť obětovat a to tak, aby tento úmysl obstál i před Pánem Bohem. Pouť není turistická vycházka ani sportovní cvičení, je potřeba si stanovit úmysl. Tento úmysl se pak stává hnacím motorem v těžkostech pouti.

2. Poutník si je vědom, že po dobu pouti i po ní vydává mimořádné svědectví o své víře a snaží se svým příkladem, slovem či úsměvem povzbudit i ty, se kterými se náhodně setká. V naší zemi toto pravidlo platí obzvláště, protože setkání s poutníkem či poutním společenstvím je pro mnohé lidi setkání s živou vírou, církví, a proto je naše svědectví velmi důležité a může hodně ovlivnit jejich vztah k Pánu Bohu.

3. Poutník nikdy nereptá, obtíže pouti přijímá jako příležitost k oběti nesené s láskou pro Ježíše Krista a Pannu Marii. Jedno z nejobtížnějších pravidel. Mít na paměti při všech obtížích myšlenku na Krista by mělo být snahou každého poutníka. V neposlední řadě to podrývá poutní morálku i ostatních poutníků. Reptání dokonce může narušit i pěkné vztahy putujících.

4. Poutník se snaží o maximální dochvilnost, disciplinovanost a ohleduplnost, a to i při chůzi v silničním provozu, při společných programech i při odpočinku. Tento bod platí v případě putování ve skupině a z hlediska organizačního je jedním z nejdůležitějších bodů. Každý musí mít na vědomí, že neputuje sám a porušováním pokynů a jiným narušováním znepříjemňuje pout' ostatním.

5. Poutník vidí v ostatních poutnících své bratry a sestry, pomáhá jim nést těžkosti pouti, pracuje pro vzájemné sbližování, sjednocování a povzbuzování. Netrhá poutní skupinu, nevytváří partikulární přátelství, které by omezovaly v aktivním vztahu k ostatním. „Aby všichni jedno byli.“ (srov. 17, 21) Význam a smysl této poutnické zásady by se dal vyložit těmito slovy z evangelia. Společenství při pouti je obzvláště důležité.

6. Poutník se aktivně zapojuje do služeb pouti a nehledá výmluvy. Každý dle svého vnímání by měl přiložit ruku k dílu, aby vše fungovalo, jak má.

7. Poutník se aktivně účastní celého programu. Člověk by ochudil jen sám sebe, kdyby nevyužil všech možností, které program skýtá. Program je povětšinou nastaven k tomu, aby pokryl všechny potřeby poutníka.

8. Poutník je vděčný všem, kteří ho při pouti přijímají a jakkoli podporují a dbá na to, aby vše půjčené včas a v pořádku vrátil a místa, kde pobývá, zanechal upravená a v pořádku. Opět je to otázka svědectví a základních pravidel slušného chování. Vždyť každá maličkost vedoucí k povzbuzení, občerstvení či je jinak příjemná je na pouti dvojnásobně vítána a ne nadarmo se říká: hojné děkování nových darů vyprošování.

9. Ani přes vyčerpanost, bolesti a únavu se poutník nenechá vyprovokovat k netrpělivosti, nervozitě a nelásce. Zvýšená fyzická i psychická únava může mít za následek těžší ovládnání reakcí. Aby panovala ve společenství stále příjemná a přátelská atmosféra, je potřeba mít toto pravidlo na paměti.

10. Poutník si je vědom i kajícího rozměru pouti, a proto v tyto dny nevyhledává světské radovánky a má i ochotu dle svých možností mít ducha odříkání a sebezáporu a volí i přiměřené a slušné oblečení. Chvilé volna, kdy se neputuje a není stanovený nějaký program, pochopitelně může poutník využít dle své vůle. Měl by však mít na paměti, že putování nás má přiblížit k Pánu, a proto bychom se zbytečně neměli nechat rozptylovat od myšlenek na něj. Spíše se doporučuje využít tyto chvíle k odpočinku a načerpání sil či službou ostatním poutníkům.

11. Poutník se nevzdává. Na pouti přichází různá krizová období a těžké chvíle. Právě v nich je potřeba se více upnout k myšlenkám na Krista, zatnout zuby, a pokud je to jen trochu možné jít dál.

12. Milosti, které poutník načerpá, jsou k jeho upevnění v dobrém a tomu, aby jimi povzbudil další, proto po návratu z pouti o ní nemlčí. Pouť je velká zkušenost a povětšinou nenechává člověka chladným, ale člověk je poutí naplněn. Je naplněn Boží milostí, z které má čerpat jak on sám, tak i ti, s kterými se setkává. Může jim být povzbuzením, i když oni sami na takovou pouť jít nemohou. Může se však pro ně stát inspirací k jejich příští vlastní účasti. Platí heslo: OMNIA AD BONUM ADHIBERE! (Všechno využít k dobrému!)

(upraveno, www.poute.eu)

Karolína Kutálková

PODZIM 2018

- 14. 10. Poděkování za úrodu
- 21. 10. Misijní neděle
- 28. 10. Slavnost posvěcení chrámu
- 1. -2. 11. Slavnost všech svatých, Vzpomínka na věrné zemřelé
- 24. 11. Benefiční koncert

Římskokatolická farnost Všechnovice uvádí Mužský pěvecký sbor Řádu sv. Huberta

ze Zábřehu na Moravě
host – sopranistka **Eliška Hrochová**

čtvrtek 27. září 2018

začátek v 18.00 hod.

kostel Nejsvětější Trojice ve Všechnovicích
vstupné dobrovolné

Srdečně zve Římskokatolická farnost Všechnovice.

(Poznámka redaktora: Pro zpěváky Sboru svatého Huberta povinné☺)

OREL JEDNOTA KUNOVICE ZVE:

28. 9. 2018 - Posezení u táboráku - v 17 hodin u rybníka v Kunovicích

14. 10. 2018 - Nedělní procházka k obrázku Panny Marie Fatimské na Polomsko - sraz ve 14 hodin u kaple v Kunovicích

prosinec - Adventní koncert v kapli v Kunovicích
Podrobnější informace zájemci získají na nástěnce.

Centrum pro rodinu Arcibiskupství olomouckého

Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc www.rodinnyzivot.cz

tel.: 587 405 250, mobil: 720 110 750, e-mail: rodina@arcibol.cz

MANŽELSKÉ A RODINNÉ PORADENSTVÍ

Mgr. Vít Hušek, Th.D., teolog, psycholog

Problémy osobní, partnerské, manželské, rodinné a v mezilidských vztazích.

Symbolický poplatek 50 Kč/hodinu od 2. sezení. Čtvrtek odpoledne.

PORADENSTVÍ V OBTÍŽNÝCH ŽIVOTNÍCH SITUACÍCH

Bc. Marcela Řezníčková, psychoterapeutka – logoterapie a existenciální analýza

Pro lidi po traumatu ovdovění, úmrtí v rodině, rozpadu rodiny; pro osamělé rodiče, životní doprovázení při osamění a hledání smyslu života; dlouhodobé problémy v rodině (chronická nemoc, blízký alkoholika); problémy v zaměstnání (šikana), prevence vyhoření pro laické pracovníky v církvi a neziskových organizacích.

Pro dospělé, výjimečně mládež od 16 let. Není určena pro závislé a závažně psychicky nemocné.

Středa dopoledne i odpoledne.

PORADNA PRO DĚTI, NÁCTILETÉ A JEJICH RODIČE

Mgr. Barbora Ševčíková, psycholožka

Rodinné a vztahové problémy; problémy ve škole (šikana, záškoláctví, výchovné problémy, komunikace s kamarády, zhoršený prospěch); terapie depresivních a úzkostných poruch.

Středa odpoledne v poradně pro ženy, Wurmova 7, Olomouc.

PORADENSTVÍ PRO RODIČE

Bc. Marcela Anežka Kořenková, psychoterapeutka – efektivní rodičovství

Pro rodiče při obtížích ve vztahu s dětmi, výchovném neúspěchu i pro prohloubení vztahu s dítětem.

Středa odpoledne v CPRŽ Olomouc, možná i domluva korenkovam@email.cz pro poradnu v CPR Prostějov.

Od 2. konzultace 250 Kč/hod.

www.efektivni-rodicovstvi.cz

PASTORÁLNĚ-TERAPEUTICKÉ PORADENSTVÍ

MUDr. Jitka Krausová, psychiatr

Psychické problémy; doprovázení při psychických nemocech (depresích atd.); sexuální problémy (návykové ukájení, porno); otázky osobnostního a duchovního růstu; patologie víry (skrupulóza atd.), otázky povolání.

Pro dospělé, výjimečně od 16 let. Není pro závislé na alkoholu, drogách, gambleru, mentální anorexii.

Nenahrazuje léčbu léky u psychiatra.

Pro kněze konzultace problémů s farníky telefonicky, mailem, stejně tak doporučení odborníků.

MANŽELSKÉ, RODINNÉ I OSOBNÍ PORADENSTVÍ

Mgr. Marie Linhartová, psycholožka

Problémy manželské, vztahové.

Lze objednávat manžele, dospělé jednotlivce, ale i dorost od 15 let.

Čtvrtek odpoledne.

Všechny poradny se objednávají telefonicky nebo osobně na CPR Olomouc (kontakty výše).

Pokud není uvedeno jinak, probíhají v prostorách kurie a jsou bezplatné.

Objednávat se musí sám klient, výjimečně kněz.

Diakonie ČCE - středisko ve Valašském Meziříčí
Vás srdečně zve na přednášky
od 17:00 v kavárně u Tucana

**STAL JSEM SE
PEČUJÍCÍM.
KDE NAJDU POMOC?**

8. 10. 2018

Přednáší Bc. Lenka Kostelná,
Mgr. Veronika Janošková

PÉČE O LIDI S DEMENCÍ

16. 10. 2018

Přednáší Bc. Dana Vajdová,
Mgr. Veronika Janošková

**STÁŘÍ, STÁRNUTÍ,
JAK SE PŘIPRAVIT
NA STÁŘÍ?**

6. 11. 2018

Přednáší Bc. Zbyněk Prný,
Mgr. Zdislava Odstrčilová

**NEBOJME SE
DOPROVÁZET BLÍZKÉHO
V ZÁVĚRU ŽIVOTA**

13. 11. 2018

Přednáší Bc. Lenka Kostelná,
Bc. Marie Vrečková

Bližší informace naleznete na www.diakoniev.m.cz

Mgr. Veronika Janošková, 730 190 733, poradna@diakoniev.m.cz

www.diakoniev.m.cz

Pomoc má mnoho tváří

Aktuality z Centra pro rodinný život **(říjen 2018)**

Přirozené plánování rodičovství (PPR)

Kurz je určen pro každého, kdo chce rozumět své plodnosti a vědomě se podílet na jejím naplnění; pro ty, kdo předchází početí, i pro ty, kteří chtějí početí dosáhnout. Kurz symptotermální metody (STM) přirozeného plánování rodičovství pro manžele, snoubence a další zájemce je zaměřen na podporu zdravých partnerských vztahů.

Jedná se o sérii čtyř setkání pod vedením zkušeného lektorského páru z Ligy pár páru. První, úvodní setkání je směřováno pro širší veřejnost (je dobré přijít i pokud jste o tématu PPR již něco slyšeli). Není potřeba se na kurz předem přihlašovat.

Termíny: 11. října 2018 (úvodní setkání) , 25. října | 8. listopadu | 22. listopadu 2018

vždy od 18.00 hod.

Místo: v Olomouci na Biskupském nám.2 (mapa; sál 2.patro)

plakátek ke stažení | Akce na Signálech | Facebook (uvítáme vaši pomoc s propagací)

Bližší informace: Mgr. Markéta Matlochová, mobil: 720 110 750, tel.: 587 405 250

e-mail: matlochova@arcibol.cz

VÍKENDOVÝ DUCHOVNÍ POBYT pro ženy na pouti života

V dřívějších dobách se ženy scházely u studny, aby nabraly životodárnou vodu, aby se potkaly, aby se povzbudily... Centrum pro rodinu, zve všechny ženy, jakéhokoliv stavu (vdané, svobodné, rozvedené, ovdovělé) na duchovní víkend v Kroměříži s dominikánem P. Antonínem Krasuckim. Víkend se skládá z přednášek, příležitostí k osobním rozhovorům a svátosti smíření. Nebudou chybět ani chvíle společné či soukromé modlitby. **Termín:** začátek pátek 12. 10. 2018 večer _závěr v neděli 14. 10. po obědě

Místo konání:

klášter Milosrdných sester sv. Kříže, ulice Koperníkova, Kroměříž,
www.klaster-km.cz

Cena víkendu: 550,- Kč (je potřebná platba předem složenkou, nebo na účet číslo 2800068926/2010, var. symbol 104) Přihlášky s dalšími informacemi: [zde ke stažení...](#)

Neváhejte a pošlete přihlášku a platbu včas. Nejpozději do 1. 10. 2018 (po vzájemné domluvě lze domluvit pozdější platbu). Víkend se uskuteční při dostatečném počtu přihlášených, proto pokud chcete jet, přihlášení neodkládejte! **Plakátek...**

Bližší informace a kontakt: Bc. Marcela Řezníčková_mobil: 720 110 750

tel.: 587 405 250-1 , e-mail: reznickova@arcibol.cz

Setkání probíhá v rámci projektu „Rodičem bez obav III“, podpořeného z dotačního programu "Rodina" MPSV.

Setkání „osamělých vlků“ aneb víkend pro rozvedené muže

rozvedeným mužům jsme připravili možnost společně prožít víkend, ve kterém nabízíme: **společenství** při mši svaté a modlitbě | prostor pro **diskuse a sdílení**, ale i **ticho** společnou **práci v lese**, ale i **odpočinek** | hledání cesty jak dál i putování | **doprovázení knězem - P. František EliášT.** Víkend se uskuteční: **v listopadu 2018 Zvole u Zábřehu** (začínáme v pátek v 18.00 hod. mší sv. v kostele Neposkvrněného početí P. Marie). **Cena:** 500 Kč na stravu a ubytování. **Přihlášku** na další informace najdete více na: <http://www.rodinnyzivot.cz/?q=node/26>. Víkend **pořádáme** ve spolupráci s farností Zvole s Centrem pro rodinu Arcibiskupství olomouckého. Kontaktní osoba: Josef Záboj, 587 405 292, zaboj@arcibol.cz.

Malá pout' za velké věci

Zveme všechny na poslední letošní pout' za víru v našich rodinách, která se po prázdninách uskuteční **14. října 2018**. Povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny**

Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hod. chůze**. Sraz ve 12.45 hod. před katedrálou, nebo ve 14.25 hod pod kopcem v Samotiškách. Bližší **informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Pavel Kelnar, mobil: 587 405 293, e-mail: kelnar@arcibol.cz ,

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO ANIMÁTORY SENIORŮ

Velehrad 19. - 21. října 2018

Vedoucí každého společenství může ve farnosti udělat velký kus dobra, má být pomocníkem svému knězi, ale také služebníkem a oporou pro členy společenství. Je dobré se občas zastavit a zamyslet nad tím, kam se naše společenství ubírá, rozjímat nad Božími věcmi, ale také načerpat duchovní posilu pro sebe. Zveme na duchovní obnovu, při níž nás bude provázet MUDr. Jitka Krausová. Pozvání je nejen pro vedoucí různých společenství, ale pro všechny se zájmem o to být ve společenství animátorem (ať vedoucím či pomocníkem) nebo i pro ty, kteří by chtěli společenství ve farnosti nově založit.

Během víkendu bude příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši svaté, svátosti smíření... Začínáme v pátek večer v 18 hodin a končíme v neděli obědem.

Přihlášky: Velehrad (Stojanov): tel. 572 571 420, mobil: 733 741 896, e-mail: velehrad@stojanov.cz, adresa: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad

Ceny za ubytování a stravu: 900 Kč - 1200 Kč (podle pokoje) + poplatek obci 10 Kč. Diety hlaste ubytovatelům při přihlašování. Veme ovdovělé, svobodné, vdané či rozvedené ženy na pravidelná setkání **v Olomouci**. Nabízíme bezpečný prostor, kde se každá žena může cítit přijímaná taková, jaká je. Setkání probíhají každé druhé úterý v měsíci. Nejbližší setkání s Mgr. **Danielem Soukupem**, PhD. na téma „**Rodiče a děti**“ se uskuteční **14. listopadu 2017** ve farním domě (1. patro) u katedrály na Mlčochově

ulici č. 7 od **16 hod.** Další setkání bude 12. 12. s lektorkou Lenkou Mrázkovou pod názvem „Předvánoční radosti“. Bližší **informace:** Marcela Řezníčková, mobil: 720 110 750, 587 405 250-1, reznickova@arcibol.cz.

Víkend pro seniory s vnoučaty

Zveme děti s jejich babičkami a dědečky na pohádkový víkend, který se uskuteční v **Kroměříži** v domečku u sester Svatého Kříže na Koperníkově ulici. Akce proběhne od **17. - 19. listopadu 2017**. Podíváme se do muzea, zámeckých zahrad a budeme směřovat ke skutečnému králi - s blížícím se závěrem liturgického roku si něco zajímavého řekneme o Kristu Králi. Část programu je společná pro seniory i vnoučata a některé programy budou probíhat pro děti zvlášť a senioři budou mít svůj program a čas na odpočinek. **Hlásit se** můžete u Markéty Matlochové na e-mail: matlochova@arcibol.cz, tel. 587 405 250. **Cena** pro dospělého 750 Kč, za dítě do 12 let 500 Kč, doporučený věk dětí je 5 - 12 let. Přihlašujte se nejpozději **do 10. listopadu 2017**, počet účastníků je omezen.

Konference: „50.let HUMANAЕ VITAE“

Arcibiskupské gymnázium Kroměříž 20.10.2018.

PORADENSTVÍ

Manželské, rodinné i osobní poradenství – Mgr. Marie Linhartová
Poradenství pro děti, náctileté a jejich rodiče – Mgr. Barbora Ševčíková
Manželské a rodinné poradenství – Mgr. Vít Hušek, Th.D.
Pastorálně terapeutické poradenství – MUDr. Jitka Krausová
Poradenství v obtížných životních situacích – Bc. Marcela Řezníčková

Poradenství pro rodiče – Bc. Marcela Anežka Kořenková

Bližší informace o poradenství a termínech najdete na našich webových stránkách. Další podrobnosti získáte na tel. 587 405 250, - 253 nebo e-mailu rodina@arcibol.cz.

Další materiály a inspirace...

Na našem webu www.rodinnyzivot.cz jsou vám k dispozici různé **materiály a inspirace**, které můžou posloužit vám, vaší rodině, farnosti nebo různým společenstvím.

Podrobnější informace, případně **příhlášky** nebo **plakátky** akcí, setkání a aktivit, které připravujeme, najdete na našich webových stránkách: www.rodinnyzivot.cz.

Rodinný život 4/2018

téma: **Trendy ve vzdělání a výchově**

Jak co nejlépe vychovávat děti? Který z mnoha pedagogických směrů a přístupů je ten pravý? To jsou otázky, které si čas od času pokládá snad každý rodič nebo pedagog. Pojd'me nad tím společně podumat na stránkách aktuálního vydání časopisu *Rodinný život*.

V rubrice „Pohledem církve“ se s Petrou Giraškovou zamyslíme nad tím, proč je výchova dětí tak důležitá. Rozhovory shrnují zkušenosti dvou rodin s u nás stále ještě okrajovými způsoby vzdělávání dětí – domácí výukou a tzv. unschoolingem. S řeholní sestrou Beatrice Garnett krátce nahlédneme pod pokličku školství ve Velké Británii. Andrea Valová nabízí čtenářům inspiraci na cestě k hledání dokonalého výchovného stylu, zatímco Barbora Němcová představuje ve svém článku nové trendy v pedagogice v podobě tzv.

alternativního školství. Anketa s podtextem „Příklady táhnou“ sesbírала názory dnešních žáků, studentů a rodičů na způsob výuky v našich luzích a hájích. Můžete se těšit také na Okénko čtenářů. Tentokrát představujeme činnost společnosti Na počátku, která poskytuje pomoc matkám v nouzi.

Pokud jste dosud netušili, že narozeninové oslavy pubertáků mohou mít výchovný efekt, Magdalena Strejčková vás o tom ve svém fejetonu přesvědčí. Nechybí ani oblíbené tradiční rubriky Cherubín a Babiččina teologie, stejně jako hodnotné texty ostatních pravidelných přispěvatelů.

P. Karel Skočovský připomíná padesáté výročí vydání encykliky *Humanae vitae*.

Kromě pestré nabídky autorských textů na stránkách najdete opět tipy na zajímavé knihy. Jako novinku jsme pro vás připravili pracovní listy, ve kterých najdete zajímavé náměty a tipy pro rodinné debaty. Pracovní list bude k dispozici vždy s novým číslem časopisu v elektronické podobě na webových stránkách (www.rodinnyzivot.eu) a facebookovém profilu (www.facebook.com/casopisrodinnyzivot).

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz.

---

*Centrum pro rodinný
život*
Biskupské nám. 2
779 00 Olomouc
tel.: 587 405 250-3
email: rodina@arcibol.cz

CPRŽ na Facebooku
www.rodinnyzivot.cz

www.rodinnyzivot.eu

***
Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře - září 2018/3. číslo (Ovečky_2018_3)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Fotografie nezveřejňujeme. Máte-li zájem o pravidelné zasílání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Mgr. Vladimíra Kozáková, Bc. et Mgr. Zdenka Černochová, Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Korektura: Mgr. Vladimíra Kozáková, Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Tisk: Obecní úřad Loučka

Příspěvky vytvořili a poskytli: Ivana Skýpalová, Bc. Veronika Stodůlková, Růženka Ševelová, Vladimíra Kozáková, o. Jan Rimbala, Zdenka Černochová, Karolína Kutálková

www.loucka.farnost.cz

♥ ♥ ♥ **farnostloucka@seznam.cz** ♥ ♥ ♥

*„A toto je život věčný:
Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha,
a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“*

Jan 17:3